

faa Skoler inddragne, ville altsaa faa noget af deres Trang tilfredsstillet, og de bør ikke i dette Dieblig gaa videre. Enten De vedtage den ene eller den anden Ordning, synes det at ligge klart for Dagen, at enhver Reform kræver, at man ikke er for karrig med det Apparat, hvorved den udføres. Naar De skabe nye Former for den lærde Undervisning, bør De sørge for, at den faar et saa godt og fuldstændigt Apparat af Skoler som muligt. Kunne De komme til at indskrænke de lærde Skolers Antal, saa gjør det siden, efterat Systemerne ere prøvede, men gjør det ikke i samme Dieblig, hvori De udbide deres Dpgave ganske overordentligt. Det Forslag, Mindretallet har stillet, frembyder saaledes Betingelserne for at kunne føres praktisk igjennem i Livet. Ministeren har tiltraadt det. Det vil paa andre Steder ganske sikkert ikke savne Modstand, og navnlig ikke i Landstinget og iblandt Fagmændene i Skolevæsenet. Derjom de Herrer ikke tro, at dette Forslag er radikalt nok, maa De dog have den Overbevisning, at Modstand vil det ganske sikkert møde. Det af Flertallet stillede Forslag har derimod ingenjombestemt Udfigt til at kunne føres igjennem. Dette er erkjendt selv af dets Venner (K's ord: Nei!). Jeg beder om Forladelse, det ærede Medlem hører til dem, der have sagt, at Flertallets Forslag kun betegner en Positton, ikke den praktiske Udførelse af en Tanke, han hører til dem, der ikke vente at faa det af Flertallet foreslaaede Forslag sat igjennem i Landstinget i den Skikkelse, hvori det her foreligger. Da Dpgaven for Folkethinget nu umulig kan være alene at gjøre, hvad Landstinget ikke vil have, men fornødvigtvis maa være at tilveiebringe Lovforslag, som have en rimelig Udfigt til at kunne gaa igjennem, naar disse i og for sig maa erkjendes at frembyde Fordel, anbefaler jeg paa det Barmeste Mindretallets Forslag til Deres Bedtagelse. De ville derved gjøre en god Gjerning imod Skolen, gjøre Folket Nytte og gavne den oldnordiske Bestræbelse, den folkelige

Bestræbelse, som har givet sig tilkjende her i Salen, langt mere end ved at følge Flertallet.

Formanden: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fermansen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, kunde slet ikke forstaa, hvorledes jeg kunde komme til at anvende den Tegnelse, jeg tog mig den Frihed at komme med igaar. Han mente, at det var et forunderligt Spring fra det Eine til det Andet; men det var det slet ikke. Meningens af hans Ord var, at det var det Fremmede, der havde „Kongs-Tanken“, som han savnede hos vort Eget; dette vilde nu ikke være nøiet med den Plads, man var villig til at indrømme det, men vilde indtage Herkerpladsen, som det Fremmede nu havde og skulde beholde, og saa siger jeg: Det er ligesom, naar man har sagt i Danmark og i Norden saa tidt: Det er udefra, vi skulle hente de Mænd og Kvinder, der skulle bære Kronen iblandt os. Det er det Fremmede, der skal herfse begge Steder, baade i det Aandelige og i det Verdslige. Naar det ærede Medlem siger, at det har aldeles Intet at betyde med Luftningen fraoven, og om det Tydske sidder paa Thronen, det har ikke Noget at betyde for Folket, og han derved henviste til Sønderjylland, saa er det derovre noget ganske Andet. At en Del af Folket undervinges og kues ind under fremmed Herredømme, som det længes efter at komme bort fra, for at jeg ikke skal bruge et stærkere Udtryk, det er noget Andet end selv at kalde det Fremmede ind og sætte det paa Thronen og frivillig bøte sig derfor. Danmarks Historie har i Aarhundreder godtgjort, hvor uheldig det Fremmedes Herredømme har været baade i den ene og den anden Retning. Det ærede Medlem har ment, at netop Latin har bidraget til at bevare de gamle og middelalderlige nordiske Dannelses-Bestanddele, navnlig Kæmpeviserne. Nei, Sandheden er,